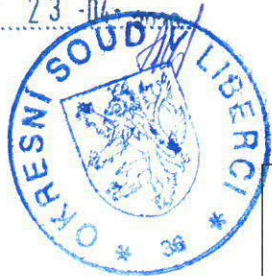

Rozhodnutí je v právní moci dne

a je vykonatelné dnem 6.2.2020

V Liberci dne 23.01.2020

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. prosince 2019 v Liberci v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Moravové a přísedících JUDr. Jarmily Drtilové a Mgr. Michaely Janků

takto:

Podle § 226 písm. a) zákona č. 141/1961 Sb. o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (trestní řád) se obžalovaný [redacted] narozený dne [redacted] ve [redacted], trvale bytem [redacted] toho času [redacted]

zprošťuje obžaloby

Okresního státního zastupitelství v Liberci ze dne 30. 9. 2019, sp. zn. 1 ZT 227/2019-22, pro skutek, že

dne 19. 5. 2019 v době od 11:30 hod. do 13:00 hod. v Liberci, v ulici [redacted] v jejich společném bydlíšti, v bytě ve čtvrtém patře, když poškozená [redacted] nar. [redacted] odmítla obléknout si legíny, což jí rozkázal obviněný, tak k ní přistoupil a oběma rukama jí plácnul současně přes tváře, pak jí chytil rukou za vlasy a svalil jí na zem, sedl si na ní a začal jí bít pěstmi do hlavy, vulgárně jí přitom nadával : „kurvo, děvko, atd“, poškozená se snažila krýt hlavu v dlaních, pak dělala nehybnou; obviněný náhle přestal a ptal se jí „ toho jsi chtěla dosáhnout? Teď ti fialová ucho!“, poškozená si sedla ke stolu a obviněný jí sděloval, že jí nechá chcipnout, že k doktorovi nepůjde, plakala, načež obviněný šel ke kuchyňské lince, kde si vzal kuchyňský nůž s délkou ostří včetně rukojeti 35 cm a s nožem přistoupil k poškozené opět s dotazem: „tohohle jsi chtěla docílit? Tak ti uříznu hlavu, ty mrdko česká“, pohružku několikrát opakoval, nožem máchal nahoru a dolů, poškozená se snažila obviněného uklidnit, aby nůž odložil, po cca půl hodině nůž odložil do zásuvky a pak jí řekl: „teď pojď do postele a snaž se to urovnat, protože společně šli do ložnice, kde obviněný našel silonky, spodní kalhotky a saténovou noční košili,

přikázal poškozené, aby si lehla na postel, měla pokrčené nohy, obviněný klečel na posteli u jejích skrčených nohou a onanoval, po chvíli nebyl obviněný spokojený s jejím výrazem a říkal jí: „co to máš za výraz, to vůbec není erotický“ šel opět do kuchyně pro nůž, vrátil se s ním do ložnice, a proto mu řekla, že se mu to zdá, že se polepší, proto nůž odnesl zpět na kuchyňskou linku a vrátil se zpět do ložnice, kde opět onanoval u jejích nohou, následně obviněný sděloval, že bude muset souložit s nějakým 75 letým dědou a ptal se jí, co s ním bude dělat, přitom onanoval, na to mu sdělila, aby to říkal obviněný a ona mu přitakávala a po chvíli šel obviněný zpět do kuchyně, kde vzal ze šuplíku nůžky a vystříhl jí díru do silonek v rozkroku, dal jí kalhotky na stranu a vykonal na ní proti její vůli vaginální soulož, přičemž se poškozená vůbec nebránila, protože měla strach, říkala mu, že jí to bolí, ať toho nechá, ale obviněný jejich přání nedbal, poté poškozená sehrála orgasmus, musela obviněnému položit hlavu na rameno a vyprávět mu, jak bude souložit s tím starším pánem a přitom obviněný onanoval a v jednu chvíli, když se na něho podívala, tak jí sdělil, že kouká jako vrah a šel do kuchyně pro nůž se slovy: „ty chceš, abych to udělal“ na to mu říkala „neblbni, to se ti zdálo“ on tedy šel a nůž odnesl do kuchyně a soulož dokončil tak, že do ní opět vnikl vaginálně a vyvrcholil do ní,

čímž měl spáchat

jednak zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“),

jednak přečin nebezpečné vyhrožování dle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená společnost Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČO: 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3 - Vinohrady, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného byla státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Liberci podána obžaloba pro jednání právně kvalifikované jednak jako zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku, jednak jako přečin nebezpečné vyhrožování dle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, spočívající ve vyhrožování usmrcením se zbraní. Ve znělce obžaloby přitom bylo vycházeno z úředního záznamu o podaném vysvětlení poškozené [REDAKCE]. Za situace kdy poškozená jako družka obžalovaného, žijící s obžalovaným v jedné domácnosti odmítla v hlavním líčení jako svědkyně podle § 100 odst. 1 trestního řádu vypovídat s odkazem na partnerský vztah k obžalovanému, mohl soud vycházet s odkazem na § 211 odst. 4 trestního řádu toliko ze skutečností uvedených svědkyní za přítomnosti obhájce při jejím výslechu. Již v rámci výslechu podaném v přípravném řízení však svědkyně uvedla, že k samotné události ze dne 19. 5. 2019 vypovídat nebude, uvedla, že týrání, o které mluvila, nebylo dlouhodobé, jednalo se zřejmě o zkrat obžalovaného; obžalovaný byl v březnu 2019 vykázán ze společného obydlí. Na deset dní, pak jej vzala zpátky. Pak se nic nedělo, nijak jí nenapadal. Absence procesně použitelné výpovědi poškozené a současně jediné přímé svědkyně události se pak zásadním způsobem musela projevit v důkazní situaci a závěrech soudu o (ne)prokázaném skutkovém stavu, vedoucí až k rozhodnutí soudu o zproštění obžalovaného v plném rozsahu podle § 226 písm. a) trestního řádu.
2. Obžalovaný v hlavním líčení odmítl vypovídat, v rámci výpovědi v přípravném řízení popřel, že by poškozenou znásilnil, z jeho výpovědi lze dovozovat, že připustil, že mezi ním a obžalovanou došlo k intimnímu kontaktu, když uvedl: „bylo to naprosto dobrovolný a chtěný, oba vzájemně“. Dále potvrdil (ve vztahu k provedeným listinným důkazům – protokolu o zadržení ze dne 19. 5. 2019, úředního záznamu o zadržení z téhož dne a lékařské zprávy traumatologie KNL ze dne 19.

5. 2019), že toho dne jel s poškozenou k lékaři autem, řídila ona, on byl spolujezdec, bál se aby neměla krvácení do mozku, je pravda, že ji zbil.
3. Poté co soud přistoupil k výslechu poškozené [REDAKCE] tato, jak, je již uvedeno shora, uvedla, že vypovídat nebude a že bere zpět svůj souhlas s trestním stíháním. S ohledem na obsah spisu i spisů připojených - Okresního soudu v Kladně sp. zn. 5 T 66/2016 a zdejšího soudu sp. zn. 1 T 149/2016 a § 163a odst. 1 písm. d) trestního řádu, soud doplňujícími otázkami vyslechl poškozenou k charakteru vzájemného vztahu a jeho vyváženosti; k psychické vázanosti poškozené na osobu obžalovaného pak provedl i (listinné) důkazy, a to rozsudky z obou citovaných spisů, kterými byl obžalovaný v minulosti uznán vinným ze spáchání dvou přečinů týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku za jednání, kterého se vůči poškozené dopouštěl od jednak od září 2015 do prosince 2015 (sp. zn. 6 T 66/2016) a jednak od dubna 2016 do června 2016 (sp. zn. 1 T 149/2016). Dále soud při své úvaze vycházel z, v těchto řízeních opakovaně podaných zpětvzetí souhlasů s trestním stíháním poškozenou, jejich výpovědí a znaleckého posudku, ze kterých dle soudu vyplývá zásadní závislost poškozené na partnerovi (obžalovaném), projevující se mj. tím, že pod vlivem aktuální situace v partnerském vztahu, koná i ve vztahu k OCTŘ (viz závěry znaleckého posudku, kde je poškozená hodnocena ve vztahu k obžalovanému jako osoba závislá a submisivní). Obdobné závěry, pak soud učinil i ve vztahu k aktuálnímu vztahu poškozené a obžalovaného, kdy zhodnotil, že poškozená je, z důvodu partnerského vztahu a faktického (materiálního) soužití s obžalovaným, který prokazatelně je osobou násilnou a tohoto násilí se dopouštěl (viz předchozí odsouzení) a je zde vyšší míra pravděpodobnosti, že i aktuálně dopouští (viz lékařské zprávy z 19. 5. 2019 a ze 16. 3. 2019, včetně doznání obžalovaného, že poškozenou „zbil“), osobou psychicky i materiálně závislou na obžalovaném, a především i osobou ohroženou (explicitně) násilím ze strany obžalovaného - pokud by na základě její výpovědi mělo být proti obžalovanému vedeno trestní stíhání, kdy tato hrozba jednak násilí, jednak i samotné případné absence obžalovaného (z důvodu event. VTOS v případě uznání viny), kterou by jako osoba závislá a submisivní vnímala velice úkorně, dle soudu ovlivňuje její volnost rozhodování. V návaznosti na tuto úvahu s odkazem na § 163a odst. 1 písm. d) trestního řádu, pak soud seznal, že není třeba výslovného souhlasu poškozené s vedením trestního stíhání a v hlavním líčení pokračoval.
4. Za absence relevantních svědeckých výpovědí (když soud mohl vycházet toliko z doznání obžalovaného, že poškozenou „zbil“ a z výpovědi poškozené, že v březnu byl obžalovaný vykázán ze společného obydlí, „týrání není dlouhodobé, jednalo se o zkrat,... 19. května došlo k události“) pak soud mohl vycházet toliko z listinných (nepřímých) důkazů. Z těch bylo zjištěno, že poškozená se dne 19. 5. 2019 ve 12:59 hod dostavila na traumatologické oddělení KNL, kde uvedla, že ji před hodinou napadl přítel, který měl pervitin a vyhrožoval i zabitím, kdy držel kuchyňský nůž v ruce, udeřil jí pěstí do hlavy. Objektivně bylo u poškozené diagnostikováno zhmoždění hlavy a zápěstí, současně byla dle zprávy PČR, která „agresora“ zajistila (viz lékařská zpráva ze dne 19. 5. 2019). Tomu odpovídá protokol o zadržení osoby podezřelého z téhož dne, ze kterého bylo zjištěno, že toho dne v čase 13:45 hod byl zadržen obžalovaný, kdy jako okolnosti zadržení jsou uvedeny, že zadržený (obžalovaný) toho dne ve svém bydlišti bil do obličeje a hlavy rukou sevřenou v pěst (není uvedeno koho), přitom osobě vulgárně nadával a ponižoval jí, čímž jí způsobil oděrky a pohmožděny, následně na osobu vzal nůž a vyhrožoval jí smrtí se slovy, že jí uržne hlavu. Z úředního záznamu k zadržení z toho dne pak bylo zjištěno, že PČR byla volána do KNL, kdy oznamovatelkou byla poškozená [REDAKCE] ta měla hlídce uvést obdobně, jak je uvedeno v protokole o zadržení, že jí druh [REDAKCE] napadl pěstmi, údery do hlavy, následně měl vzít větší nůž s tím, že pokud něco řekne, tak že jí uržne hlavu. Z lékařské zprávy ze dne 20. 5. 2019 bylo zjištěno, že toho dne se poškozená dostavila ke gyneologickému vyšetření KNL, kde uvedla, že včera měla nedobrovolný styk, kdy z hlediska lékařského se k uvedenému nebylo možno (objektivně) vyjádřit, žádné známky poranění, násilí nebyly na poškozené zjištěny. V rámci ohledání byl v bytě obžalovaného a poškozené dne 19. 5. 2019

zajištěn nůž s modrou rukojetí, který poškozená na místě označila jako ten, se kterým ji obžalovaný vyhrožoval (viz protokol o ohledání místa činu a pořízená fotodokumentace). Dále bylo z úředního záznamu ze dne 19. 5. 2019 zjištěno, že toho dne byl obžalovaný ze společného bydlení vykázán, přičemž v odůvodnění vykázání jsou opětovně formulovány důvody tak, jak je uvedeno v protokole a úředním záznamu o zadržení obžalovaného toho dne. Z lékařské zprávy a úředního záznamu ze dne 16. 3. 2019, resp. 17. 3. 2019 soud zjistil, že uvedeného data se poškozená dostavila k vyšetření s pohmožděninami hlavy a obličeje a s tím, že byla napadena známou osobou, hlídce následující dnes sdělila obavy z druhá – obžalovaného s tím, že se vrátil z VTOS a dvakrát ji fyzicky napadl.

5. Na základě všech shora uvedených důkazů lze skutkové závěry soudu shrnout takto. Stran jednání obžalovaného, kterým se měl dopustit zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku nebylo v hlavním líčení zjištěno ničeho. Obžalovaný se nedoznal, poškozená odmítla vypovídat, v rámci lékařského vyšetření dne 19. 5. 2019 se ani v ordinaci lékaře nespověděla, že by se na ní obžalovaný měl dopustit sexuálně motivovaného násilí. Ke gynekologickému vyšetření se dostavila až den následující, kdy uvedla, že měla nedobrovolný styk, objektivně však nebylo z vyšetření ničeho zjištěno. Za této důkazní situace tak nezbylo soudu než obžalovaného z jednání, resp. obžaloby, kde je takové jednání popsáno ve skutkové větě obžaloby, zprostit, neboť nebylo vůbec prokázáno, že by se skutek stal.
6. Státní zástupce navrhoval, aby soud uznal vinným obžalovaného toliko z přečinu nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, když výhrůžky smrti jsou zaznamenány v lékařské zprávě a předmětný nůž byl zajištěn na místě a zdokumentován. K tomu je však nutno podotknout, že žádný z provedených listinných důkazů není přímým důkazem o spáchání daného jednání a to především v jeho objektivních znacích; lze vycházet toliko z protokolu o zadržení, nicméně jen v tom smyslu, že daného dne 19. 5. 2019 byl obžalovaný skutečně v čekárně traumatologie zadržen. Informace, které se podávají v samotném protokole a úředním záznamu o zadržení, jsou informacemi zprostředkovanými, interpretovanými již samotnou hlídkou policie a jako takové nemohou sloužit jako jediný (když jiné přímé nebo nepřímé usvědčující důkazy, které by tvořily ucelený, logicky provázaný řetězec, absentují – zajištění nože ve společném obydlí obžalovaného a poškozené nelze ve spojení s úředním záznamem hlídky PCR za takový řetězec považovat) důkaz, na základě kterého by bylo možno rozhodnout o vině obžalovaného. Vzhledem k tomu, že z principu presumpce neviny kromě pravidla, podle něhož musí být obviněnému vina prokázána, plyne rovněž pravidlo *in dubio pro reo*, dle kterého, není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny v daném kontextu důvodné pochybnosti, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, je nutno rozhodnout ve prospěch obviněného (viz náleží Ústavního soudu ze dne 5. 3. 2010, sp. zn. III. ÚS 1624/09), a přestože v řízení byly zjištěny skutečnosti, které u obžalovaného odůvodňovaly podezření z jednání, kdy měl poškozené vyhrožovat s nožem (násilnické jednání obžalovaného k poškozené v minulosti), tak v řízení před soudem (v průběhu hlavního líčení) nebyly prokázány skutkové okolnosti, které by jednoznačně svědčily tomu, že se obžalovaný daného jednání dopustil. Vzhledem ke shora uvedenému je namíste uplatnit shora uvedenou zásadu *in dubio pro reo*, soud proto obžalovaného obžaloby i pro přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku zprostil, neboť v řízení nebylo bezpečně a bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.
7. Pokud jde o uplatněný nárok na náhradu škody poškozené společností Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČO: 41197518, pak jestliže soud obžalovaného obžaloby zprostil, obligatorně odkázal poškozenou podle § 229 odst. 3 trestního řádu s jejím nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních, když kauzální nexus mezi jednáním obžalovaného a tvrzeným nárokem poškozené, nebyl vůbec prokázán.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení, pokud se strany práva na odvolání již nevzdaly. V téže lhůtě, nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem pobočka v Liberci. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 13. prosince 2019

Mgr. Hana Moravová v. r.
předsedkyně senátu

